

N:o 5/1945.

STORA UTSKOTTETS betänkande N:o 5/1945 med anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

Landstinget, som i ärendet fått mottaga lagutskottets betänkande N:o 3/1945, har däröver inbegärt stora utskottets utlåtande.

Vid behandlingen av ifrågavarande lagförslag har stora utskottet i huvudsak omfattat lagutskottets betänkande, men dock velat göra följande ändringar däri, nämligen:

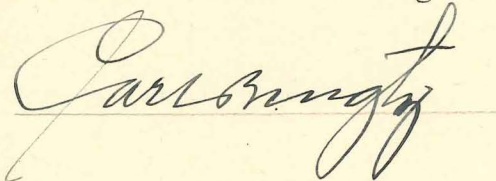
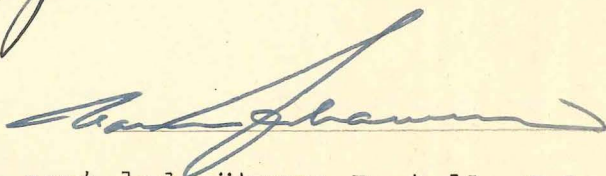
§ 10. Enär utskottet finner olämpligt att kommunalnämndens ordförande och ledamöter samt i kommunen möjligen tillsatt kommunalkassör äro valbara till kommunalfullmäktige, då dessa äro redovisningsskyldiga inför sagda institution, föreslår utskottet att uti 10 § intages ett moment av följande lydelse: Till fullmäktig må dock ej väljas ordförande eller medlem i kommunalnämnden och ej heller i kommunen tillsatt kommunalkassör.

§ 121. Med tanke på penningvärdets nedgång anser utskottet att minimigränsen för barnavdraget skall utsättas till tvåtusen mark såsom landskapsnämnden föreslagit.

Hänvisande till vad ovan framhållits får stora utskottet vördsamt föreslå att landstinget ville antaga bifogade lagförslag angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland.

Mariehamn den 23 februari 1945.

På stora utskottets vägnar:

Närvarande i utskottet; ordföranden Bengtz samt ledamöterna Bertell, Holmqvist, Lennart Mattsson, Nordström, Olofsson, Påvals och Wilén samt suppleanten Husell.

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

I enlighet med Ålands landstings beslut skola §§ 10, 74 och 121 i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland erhålla följande ändrade lydelse:

§ 10.

Valbar till fullmäktig och övriga kommunala förtroendeuppdrag, för såvitt angående dem icke är särskilt stadgat, är envar i kommunen bosatt person, som är berättigad att deltaga i val av fullmäktige.

Till fullmäktig må dock ej väljas ordförande eller medlem i kommunalnämnden och ej heller i kommunen tillsatt kommunalkassör.

Till revisor kan dock utses även i annan kommun bosatt medborgare i republiken Finland, såframt han därtill samtycker.

Förverkar till kommunalt förtroendeuppdrag vald person sin valbarhet, upphör hans uppdrag.

§ 74.

Utgifts- och inkomstförslagen böra vara så tidigt uppgjorda, att desamma vid kommunalfullmäktiges sammanträde i november eller december månader, varom stadgas i § 18, kunna till granskning framläggas. Sedan denna försiggått, samt frågor om nya utgifter, vilka i förslagen förekomma, blivit avgjorda, skola dessa jämte kommunalfullmäktiges beslut överlämnas till kommunalnämnden, som har att i förslagen införa av fullmäktige beslutna ändringar och tillägg ävensom att ofördröjligen på grund av den granskade taxeringslängden samt de sålunda fastställda utgifts- och inkomstförslagen upprätta debiterings- och uppbördslängd. Vad av kommunalfullmäktige beviljats att under det näst följande året uppbäras skall såsom det löpande årets kommunalutskylder påföras alla dem, som anses skyldiga att för det året utgöra kommunalskatt, sålunda, att hela utgiftsbeloppet varder jämnt fördelat på alla i kommunen uttaxerade skattören.

Finnes i kommun skatteutjämningsfond, för vilken kommunalfullmäktige antagit stadgar, innefattande föreskrifter angående fondens ändamål och förkovrande samt dess användning och förvaltning i övrigt, kunna fullmäktige antingen i samband med handläggningen av utgifts- och inkomstförslaget eller senare, innan det belopp, som skall uppbäras per skattöre, fastställts, i stadgad ordning och med iakttagande av fondens stadgar besluta om förhöjning av det belopp, som skall uttagas genom beskattning i syfte att öka skatteutjämningsfonden, eller om sänkning av detta belopp genom anlitan- de av sagda fonds till-

gångar.

Det belopp, som enligt sagda fördelning skall uppbäras per skattöre, kan av kommunalnämnden höjas med högst femtio penni.

§ 121.

Från skattskyldig persons inkomst skall, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den taxering, som varje år skall förrättas, besluta, avdragas minst två tusen och högst fyra tusen mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt under skatteåret försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt femton år. Då hustru skilt beskattats, må avdraget göras endast från den makes inkomst, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som självt har inkomst, må avdrag göras blott till den del sagda inkomst understigit det av kommunalfullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i §§ 110, 111 och 112 nämnda avdrag jämte i föregående moment stadgat barnavdrag icke adertontusen mark, må därifrån göras ytterligare följande avdrag

Då inkomsten icke överstiger tiotusen mark, minst två tusen och högst fyra tusen mark, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den varje år skeende taxeringen besluta, samt, då inkomsten

överstiger 9.000, men icke 10.000 mark, 9/10 av det fastställda avdraget,

"	10.000,	"	"	11.000	"	8/10	"	"	"	"
"	11.000,	"	"	12.000	"	7/10	"	"	"	"
"	12.000,	"	"	13.000	"	6/10	"	"	"	"
"	13.000,	"	"	14.000	"	5/10	"	"	"	"
"	14.000,	"	"	15.000	"	4/10	"	"	"	"
"	15.000,	"	"	16.000	"	3/10	"	"	"	"
"	16.000,	"	"	17.000	"	2/10	"	"	"	"
"	17.000,	"	"	18.000	"	1/10	"	"	"	"

Då äkta makar skola skilt beskattas, skall grundavdraget fastställas på grund av deras sammanlagda inkomst och avdraget göras från den makes inkomst som haft den större inkomsten.

Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom underhåll av nära förvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedsatts kan från inkomsten, därest denna efter förenämnda avdrag icke överstiger tjugofemtusen mark, avdragas högst tiotusen mark. Från avliden persons inkomst kan efter prövning avdrag göras eller hans dödsbo helt och hållet befrias från skatt, därest han efter lämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom.

nom för sin försörjning.

Har skattskyldig avlidit efter det beskattningen verkställts, kunna fullmäktige, om den avlidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka för sin utkomst varit beroende av hans förvärv och omständigheterna äro särdeles ömmande, på ansökning efter prövning medgiva delvis eller fullständig befrielse från skattens erläggande.